637/02

Den 21. januar 2002 blev i sag nr. 55.959:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxxx xx xxx
xxxx xxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har automobilforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Af modpartens skadeanmeldelse af 22/6 2000 fremgår bl.a.: "Ved indkørsel på P-plads påkøres jeg bagfra. P-pladsen er beliggende på 'privat' område på Skodsborg Kurhotel."

Af klagerens skadeanmeldelse af 25/6 2000 fremgår bl.a.: "Kommer kørende bag modparten som stopper, det samme gør jeg, men i samme sekund bakker han, og trykker forpartiet."

Skaden på klagerens bil er opgjort til ca. 15.800 kr., og skaden på modparten bil er opgjort til ca. 7.000 kr., svarende til samlede reparationsomkostninger på ca. 22.800 kr.

Af skrivelse af 21/5 2001 fra selskabet til klageren fremgår bl.a.: "De forventelige præmiemæssige virkninger af skaden helt frem til forsikringen kommer på billigste trin - dvs. forskellen mellem den præmie De betaler efter skaden, og den præmie De skulle have

betalt, hvis skaden ikke var sket - har vi for hele perioden beregnet til 6035,01 kr., på grundlag af de priser der gælder i dag."

I skrivelse af 15/6 2001 fra selskabet til nævnet hedder det: "Som det fremgår af begge anmeldelser har parterne afgivet modstridende forklaring, om hvordan uheldet er opstået. Klager oplyser, at modparten bakker op i klagers køretøj, hvorimod modparten oplyser, at klager påkører hans køretøj bagfra. Det af klager anførte vidne er passager i klagers køretøj og kan derfor ikke anses som uvildigt. Vidnets forklaring kan derfor ikke udenretligt danne baggrund for sagens afgørelse. I henhold til retspraksis i lignende situationer vil det normalt være det bagfrakommende køretøj, der må godtgøre en påstand om at det forankørende køretøj bakker jf. Ankenævnskendelserne 43.794 og 45.673 som begge vedlægges. I den konkrete sag har vi fordelt ansvaret med 50% til hver part under hensyn til de modstridende forklaringer, og vi finder ikke, der er kommet yderligere oplysninger frem til en afklaring, hvorfor vi finder denne ansvarsfordeling i overensstemmelse med praksis ved modstridende forklaringer. Klager har tegnet en forsikring med præmieregulering, der stiger to trin som følge af en udgift der ikke udlignes men uden selvrisiko."

Klagerens advokat gør gældende, at klageren ikke bærer nogen del af ansvaret for uheldet.

Klageren var på et tidspunkt repræsenteret ved FDM, og af skrivelse af 8/8 2000 fra FDM til selskabet fremgår bl.a.: "Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at der ifølge modpartens forklaring er tale om, at han er på vej til højre ind på en parkeringsplads, og såfremt han fastholder denne forklaring, er der tale om en højresvingssituation på privat parkeringsplads, hvorefter den svingende normalt vil blive pålagt 2/3 af skylden. Det kan derfor undre, at De tilsyneladende til trods for modpartens forklaring mener, at der er tale om en ren påkørsel bagfra."

Nævnet udtaler:

Den gunstigste ansvarsfordeling, som klageren kan opnå, vil efter nævnets opfattelse være 1/3 til klageren og 2/3 til modparten. Da dette ikke vil medføre en mere gunstig stilling for klageren, finder nævnet allerede af den grund ikke anledning til at pålægge selskabet at ændre ansvarsfordelingen.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen